

BẢNG TIN HẰNG THÁNG SỐ 94

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

HỘI ĐOÀN BÁT VỤ LỢI VÀ TỪ THIỆN

GIẤY PHÉP SỐ 800032127 – SỐ MIỄN THUẾ VỤ: 20-0094475

TRỤ SỞ TẠM: 10731 TRIOLA LANE. HOUSTON, TEXAS 77072

DIỆN THOẠI: 713-933-3127 ** EMAIL: datlam1951@hotmail.com

datlam1951@hotmail.com Web Site: www.hoiaihuubienhoa.org

PHÁT HÀNH NGÀY 01 THÁNG 8 NĂM 2011, TẠI HOUSTON, TEXAS

Thư Ngỏ

Kính thưa Quý Đồng Hương và Thân Hữu,

Bảng Tin HẰNG THÁNG số 93 có bài Hồi Ký, viết về ngày Hội Ngộ Biên Hoà, Paris 2011, “*Hoa Bưởi Vượt Đại Dương III*”, phân chót có ghi lại buổi gặp gỡ giữa các hội viên Hội Ái Hữu Biên Hoà và Ông Nguyễn Mạnh San (Thái Tử Vạn Khang). Thật là một vinh hạnh cho Hội khi con dân Biên Hoà đã nêu cao tinh thần sinh hoạt Hội qua sự nối kết tình đồng hương và thân hữu Biên Hoà nơi hải ngoại. Vừa rồi, Hội có nhận được thư của Thái Tử Vạn Khang gọi về Hội mà nội dung rất quý mến, chúng tôi xin được đăng tải sau đây:

Kính chào các bạn,

Trước hết, tôi thật lòng cảm ơn các bạn đã có lòng quý mến và xin nói với các bạn là tôi không biết viết chữ Việt Nam nhiều vì qua Pháp du học lúc được 10 tuổi, tôi cũng cố gắng học hỏi thêm, nếu viết chữ Việt không được rõ, mong các anh chị em thứ lỗi cho!

Thưa các bạn, các bạn cũng được biết hôm chúng mình gặp nhau vì có bạn Vũ, nên tôi cũng không giấu gì với các bạn và nói sự thật tôi là ai, vì hiện giờ tôi có nhiều công việc, trách nhiệm phải lo cho Hoàng Gia ở Việt Nam và Quốc Tế, liên kết hoàng gia đại tộc mọi quốc gia trên thế giới. Vì thế, tôi chưa công khai, tên hiệu của tôi là Thái Tử Vạn Khang, tiểu sử của tôi thì có Công Chúa nước Trung Hoa đang viết ra?

Tôi cảm ơn lòng tốt của các anh chị em, nhưng mong mọi người nên nghĩ đến đại cuộc và đừng có đưa tôi lên Website làm gì vì thời gian chưa tới, các bạn cũng biết Việt Nam không chấp nhận Hoàng Gia, mong các bạn hiểu và giúp cho tôi, nếu các bạn muốn nói chuyện với tôi chúng ta liên lạc với nhau, vì tôi không biết viết nhiều, nhất những câu văn Việt Nam.

Tôi có xem trên Website: hoiaihuubienhoa.org của các bạn và được biết các bạn làm rất nhiều việc cho Cộng Đồng Việt Nam, tôi rất thật lòng cảm mến, đúng là những người Việt Nam thân yêu của một đại dân tộc (con Rồng cháu Tiên). Và mong chị Châu Kim Mỹ gửi lời tới tất cả các anh chị em và Hội Ái Hữu Biên Hoà. Houston-Texas-U.S.A., tôi là Thái Tử Vạn Khang có vài lời thăm sức khoẻ mọi người và mong được nói chuyện với chị nhiều hơn. Thân trọng chào chị cùng các bạn và chúc các bạn đầy sức khoẻ và mọi sự như ý.

Thái Tử Vạn Khang

Hội chân thành cảm tạ mỹ ý và thân tình của Thái Tử Vạn Khang dành cho Hội, và các vị hội viên Biên Hoà cùng cháu Vũ đã tạo dịp nối vòng tay lớn cho miền xứ Bưởi.

ĐD/BCH/HAHBH/HT Lâm Sĩ Đắt.

Nhắn Tin: Chúng tôi, Trần Đại Tân Á và Nguyễn Ngọc Lan là con và rể của Cô Mười, ở gần Ga Xe Lửa Biên Hoà, muốn tìm người thân là Bác Sĩ Nguyễn Minh Mẫn, đang định cư tại Australia (?) và người em gái của bác sĩ là chị Nguyễn Thị Kim Liên, đều là con của Cô Thầy Mười Tiên, Trưởng Ga Xe Lửa Biên Hoà từ năm 1952 về trước. Kính mong được quý đồng hương và thân hữu giúp đỡ. Nếu có tin tức, xin vui lòng liên lạc chúng tôi, điện thoại số 847-675-8828 và số cell phone 224-622-9897. Xin đa tạ.

***** **Ph**

Phân Ưu: Được tin buồn Đồng Hương Bì Văn Nhung (cựu thầu khoán ngành xây dựng), sinh ngày 01 tháng 3 năm 1920 tại Hiệp Hoà, Biên Hoà, đã từ trần vào ngày 07 tháng 6 năm 2011 tại Dorchester, Massachusetts, U.S.A. Hưởng thọ 92 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hoà xin thành kính phân ưu cùng toàn thể tang quyến. Nguyện cầu hương linh Cụ Ông Bì Văn Nhung sớm được tiêu diêu nơi miền Cực Lạc, cõi Niết Bàn.

Xin đính chính: Bà Quả Phụ Vương Văn Bắc, khuê danh Nguyễn Thị Hồng. **Cáo Lỗi:** Danh Sách Ủng Hộ đăng ký sau.

NGŨƠNG MỘ CỔ LUẬT SƯ VƯƠNG VĂN BẮC

Năm 2009, chúng tôi có dịp hướng dẫn một phái đoàn đồng hương và thân hữu Biên Hoà tham dự ngày Hội Ngộ Biên Hoà, Paris 2009 “*Hoa Bưởi Vượt Đại Dương I*” được tổ chức tại nhà hàng Olympiades thuộc Quận 13, Paris, vào ngày 17 tháng 5 và sau đó du ngoạn vài quốc gia Âu Châu. Trong buổi Tiệc Hội Ngộ có sự hiện diện rất đông đồng hương và thân hữu ở Paris, từ Mỹ, Thụy Sĩ, Bỉ đến tham dự hàn huyên tâm sự. Lần đầu tiên, với tư cách Trưởng Đoàn, tôi được vinh hạnh kính chào Luật Sư Vương Văn Bắc, cựu Đại Sứ Việt Nam Cộng Hoà và ngỏ lời thăm Ông về sức khoẻ, và nhiều việc liên quan đến người Việt Nam tị nạn nơi xứ người cũng như hiện tình đất nước Việt Nam.

Tôi rất kính phục Luật Sư Vương Văn Bắc, một người từ tốn, lúc nào cũng tươi cười, trên 80 tuổi đời mà vẫn còn khoẻ mạnh, cử chỉ nhanh nhẹn, phát ngôn chuẩn mực trong tinh thần thân thiện và rất hài hoà đối với các em cháu trong hoàn cảnh xa quê hương. Ông tỏ ra rất quan tâm về tình hình đất nước và hoài bảo một ngày mai tươi đẹp cho quê nhà. Ông luôn kỳ vọng vào tương lai, một thế hệ trẻ, nhân tài Việt Nam trong và ngoài nước, kết hợp hoạt động tranh đấu cho nước Việt Nam có thật sự tự do và dân chủ.

Trong khi đàm đạo, tôi có xin phép đọc cho Ông và cả những người trong bàn tiệc nghe một số đoạn thơ tả về thân phận người Việt Nam tị nạn

*Xa diệu vợi cách nửa vòng trái đất
Việt Nam đang chìm đắm dưới trời hồng
Bao năm rồi chưa cho phép về thăm
Sầu viễn xứ nhớ mùa trăng cổ độ*

*Quê hương tôi đang mùa mai nở
Mấy cành đào nghiêng ngã cợt cười Xuân
Khách tha hương đang nhỏ lệ âm thầm
Roi từng giọt nhạt nhòa trang giấy mới*

....

Ý đoạn thơ trên, tôi muốn tâm sự với Ông là tôi rất nhớ quê hương Việt Nam vào mỗi độ Xuân về, nhưng tôi đã tự mình không cho phép trở về, khi dãy đất hình chữ S còn đang bị nhuộm đỏ.

Vừa rồi, tôi được tin Ông từ già cõi đời vào lúc 6 giờ 30 chiều, ngày 20 tháng 6 năm 2011, tại tư gia thuộc Quận 15, Paris, thọ 85 tuổi, lòng tôi cảm bùi ngùi thương tiếc Ông vô cùng và tôi rất cảm kích khi nghe tin Hội Ái Hữu Biên Hoà-Texas đã cử đại diện mang vòng hoa đến phúng điếu và tiễn đưa.....

Luật Sư Vương Văn Bắc, sinh ngày 06 tháng 5 năm 1927 tại Bắc Ninh. Ông từng là Giáo Sư Học Viện Quốc Gia Hành Chánh và Đại Học Chính Trị Kinh Doanh Đà Lạt từ năm 1964; Ông còn là soạn giả một số sách nghiên cứu và cũng là thi sĩ... Ông từng là Luật Sư Tòa Thượng Thẩm Sài Gòn; từng tham gia Phái Đoàn Việt Nam Cộng Hoà trong thời gian có cuộc hoà đàm tại Paris, 1973, Ông đã nêu bật chính nghĩa Việt Nam Cộng Hoà khi thương thảo với phái đoàn Cộng Sản; từng là Ngoại Trưởng Việt Nam Cộng Hoà từ năm 1974 và trực tiếp vận động Quốc Tế (như đến nước Saudi Arabia và cả Hoa Kỳ) để vay tiền hầu giúp Việt Nam Cộng Hoà mua vũ khí chống đỡ trước sự tấn công của Cộng Sản; Ông đã mạnh dạn trình bày cho khắp thế giới biết đảo Hoàng Sa là thuộc chủ quyền Việt Nam Cộng Hoà khi Trung Cộng đưa quân xâm chiếm đảo này tháng 02/74.

Đây là nén hương lòng kính dâng hương linh cố Luật Sư Vương Văn Bắc và nguyện cầu anh linh của Ông hoà quyện với hồn thiêng sông núi phù hộ cho nước Việt Nam không bị Trung Quốc xâm chiếm, và sau đó được an nhàn nơi cõi Bình Yên.

Chicago, ngày 11 tháng 7 năm 2011.

Nguyễn Kim Lộc, Trưởng Phái Đoàn “*Hoa Bưởi Vượt Đại Dương I*”

Tràng hoa phúng điếu trong thánh đường

Tràng hoa phúng điếu trên mộ phần

CHÙA PHƯỚC HỘI - CÙ LAO PHỐ

Văn Lang

(San Jose, California. USA)

Dong rũi trên những nẻo đường nơi đất Cù Lao Phố, chợt bỗng mon mang khi hay rằng chính giữa một nơi đô thị dầy phố ngang dọc ồn ào lại lọt thõm một cù lao mà vẫn còn những cánh đồng lúa man mát thoang hương lúa, mùi cỏ mới cũng quyện theo thắm đượm hương tình trên vùng quê yên ả, dường như cái cách biệt bởi dòng nước Phước Long Giang làm cho nơi đây càng mang thêm vẻ tách biệt mà khoảng cách chỉ mỏng manh như một màn nước mỏng manh. Thung dung trên đoạn đường từ Chợ Mới xưa còn gọi là Chợ Xóm Chiếu, thẳng xuống Bến Đò An Hảo, hay bên cánh đồng lúa xanh rì, đưa hương cho một vùng quê giữ chốn đô thị nhưng vẫn giữ lại dáng vẻ của một hương hồn lịch sử và trầm mặc cùng thời gian. Heo hút bên một vệ đường, rẽ đường vào xóm nhỏ đã thấy những hàng dầu cao ngất rì rào đưa tiếng theo gió mang một không khí tĩnh mịch của chốn thanh tịnh. Mái cong quen thuộc của một ngôi chùa kiểu dáng rặc miền Nam, ẩn hiện dưới những hàng cây chót vót, chốc chốc lại rơi lá tả vài hoa dầu xoay tít trong gió đưa thật đậm chất thiên môn.

Bảng đề, **Phước Long Cổ Tự** đây là một ngôi chùa làng Bình Tự, ngôi tự viện này cũng được xếp vào những ngôi cổ tự lâu đời của đất Cù Lao Phố, trong địa bạ Minh Mạng năm 1836 có tên trong danh sách các thôn danh ở đất Đông Phố. Theo truyền thuyết xưa kể lại buổi đầu nơi đất chùa tọa lạc là nơi nghỉ trưa chơi đùa của bọn trẻ chăn trâu, nặn những tượng Phật đất nho nhỏ bằng đất sét rồi che mái tranh tạm làm nơi thờ cúng như chốn linh thiêng kiêng tín. Đến nay, di tích trong chùa còn để lại là tượng Phật A Di Đà bằng đất. Nghe kể lại, lũ trẻ mục đồng đem các tượng Phật thả xuống một rạch nước thì các tượng đều chìm duy chỉ có tượng **Phật A Di Đà** vẫn nổi, nên được vớt lên thờ phụng rất linh thiêng.

Đến nay vẫn không xác định chùa được xây dựng năm nào. Năm 1890, Hoà Thượng Thiện Sanh xây dựng xây lại chùa mái ngói, cột cây, vách gỗ. Lại có chuyện kể khi Hoà Thượng nạo vét giếng chùa thì tìm được pho tượng phật bằng đồng mà người đời truyền rằng là do các tiên nhân chôn giấu trong giai đoạn tranh chấp giữa quân Tây Sơn và quân Nguyễn Ánh cuối Thế Kỷ XVIII, từ đó tên gọi **Chùa Phật Đồng** xuất hiện và truyền khẩu trong dân gian mãi cho đến giờ. Từ thuở dựng chùa đến nay, bởi những điềm linh thiêng, người dân sớm ý thức được nơi đây là mảnh đất lành nên tụ họp về đây sinh sống, sớm tối nghe lời kinh tiếng kệ để thâm tâm thường an lạc. Từ đó xóm ấp quanh Phước Hội Tự gọi là **Xóm Chùa**. Ngôi Tam Bảo thuở xưa do Hoà Thượng Thiện Sanh xây dựng đã xuống cấp theo năm tháng, nên về sau, khi trụ trì chùa, Sư Cô Thích Nữ Diệu Quang đã ra công trùng tu qua các thời kỳ: nhà hậu tổ (1973), chính điện (1975).

Chánh điện chùa, thờ trên bậc cao nhất là Di Đà Tam Tôn với pho tượng Phật A Di Đà bằng đất do tích xưa còn lưu truyền lại, bên dưới là tượng Phật Thích Ca Mâu Ni tọa thiền và tượng nhập niết bàn hai bên có hai vị Thiện và Ác đứng châu hầu. Bên trái chánh điện thờ Ngọc Hoàng Thượng Đế, bên bậc dưới là thờ Quan Công (hai bên có Châu Xương và Quang Bình châu hầu.)

Bên phải chánh điện trên bậc cao thờ Địa Tạng Vương Bồ Tát, bên dưới thờ Hắc Điện Minh Vương và Bạch Điện Minh Vương. Đối diện với chánh điện là Khám Thờ Hộ Pháp và Tiêu Diện Đại Sĩ, hai tượng gỗ này được xem là bức tượng gỗ có giá trị thẩm mỹ cao trong bộ tượng gỗ tại Chùa Phước Hội.

Phía sau nhà hậu tổ thờ tượng Đạt Ma Tổ Sư đứng và tượng tọa thiền, đối diện có tượng Phật Chuẩn Đề và Giám Trai Sứ Giả. Ngoài tượng A Di Đà bằng đất sét, chùa còn có các bộ tượng được chạm bằng gỗ với nét chạm khắc tuy mộc mạc mà tinh tế mang một nét thần hồn rất độc đáo, biểu trưng cho thể loại tượng Phật dân gian đầu Thế Kỷ XVIII. Tuy các tượng Phật nơi đây đã được sơn phết lại mới, màu sắc sáng sủa song không thể nào lẫn lộn giữa các tượng bằng thạch cao mới với các tượng gỗ được bởi nét tinh tế trong từng chi tiết trên bộ tượng gỗ hiện lên điều đó.

Kiến trúc chùa mang dáng dấp tân thời, vì được trùng tu qua nhiều đợt, vẻ cổ kính xưa cũng không còn gì nhiều, chỉ duy có tấm biển gỗ to phía trước chánh điện đề chữ *Phước Hội Cổ Tự* được xem như một trong những cổ vật còn sót lại trong tổng thể kiến trúc cổ xưa của ngôi chùa từ thuở sơ khai cho đến nay. Diện tích chánh điện và nhà tổ không rộng, hẹp về chiều dài và nở về hướng chiều ngang, các kết cấu nâng đỡ mái đều được thay lại bằng sắt hộp làm cho không gian mất cân đối và có vẻ thô thiển. Tuy nhiên với không gian cao rộng đã làm cho không khí trong nhà chùa không quá ngột ngạt và nặng nề. Khung cảnh thoáng đãng, đậm chất u tịch với những hàng dầu cổ thụ rì rào trong gió sớm, dường như ngôi tự viện này lọt thỏm trong khuôn viên khá khiêm tốn. Vì được tôn tạo khá lâu cũng ngót hơn 300 năm nên đến nay ngôi tự viện này đã xuống cấp khá nhiều nơi, mái ngói được thay lợp bằng tôn sắt, tuy vậy cũng có nhiều chỗ hư hại và chắp vá, vào mùa mưa thì dột rất nhiều nơi kể cả chánh điện. Phần tường gạch vì đã lâu năm nên cũng bị rạn nứt nhiều chỗ, phần nhà hậu tổ và nhà khách thì khá thấp và có vẻ ẩm ướt do thiếu ánh sáng mặt trời. Năm lọt thỏm trong xóm khá sâu trong hẻm nên những ngày thường nhật gần như không có Phật Tử đến chiêm bái chỉ có những ngày lễ lớn mới có người đến cúng bái. Tuy vậy với tấm lòng thiện ý của vị trụ trì cũng thể hiện qua việc những bộ thờ hay bao lam trong chánh điện cũng được sửa chữa, sơn phết lại nhưng chỉ là tạm bợ vì đã quá xuống cấp theo thời gian.

Giữa chốn thanh tịnh u trầm này xót nhìn một ngôi tam bảo đã hư hại quả là một điều đáng buồn. Một di sản xưa với những huyền tích không chỉ mang giá trị về tâm linh mà còn mang trên đó một giá trị nhân văn đánh dấu quá trình khốn hoang của cha ông ta, đánh dấu những bước hình thành đời sống xã hội qua tín ngưỡng, từ đó càng cho chúng ta, lớp hậu sanh có thể tìm hiểu về đời sống của cha ông trong buổi đầu khốn hoang lập ấp trên vùng đất mới này. Những giá trị truyền thống văn hoá còn đậm nét ở chỗ con người ta vẫn lưu truyền những truyền thuyết về ngôi cổ tự, xem đó làm một lòng tin tín ngưỡng và giá trị lịch sử để rồi càng làm tăng thêm tính độc đáo trong sinh hoạt đời sống của cha ông ta trong buổi đầu mở mang bờ cõi.

Trong ánh nắng của buổi sớm, từng cơn gió nhẹ khẽ đưa hương trong làng khói nhang thoang thoang, trải lòng mình để về với chân lý cao thâm trong cõi ta bà, ngẫm nghĩ về những giá trị về lịch sử văn hoá của vùng đất Biên Hoà, với bao thăng trầm thuyên chuyển, những mong một ngày nào đó sẽ có cơn gió mới thay đổi cho ngôi tự viện được khang trang hơn, để tín đồ Phật Tử gần xa có thể đến đây chiêm bái đánh lễ. Cũng như những giá trị văn hoá lịch sử được con người trân trọng hơn và lưu giữ cho thế hệ mai sau.

Chùa Phước Hội - Trùng Tu Ngôi Tam Bảo

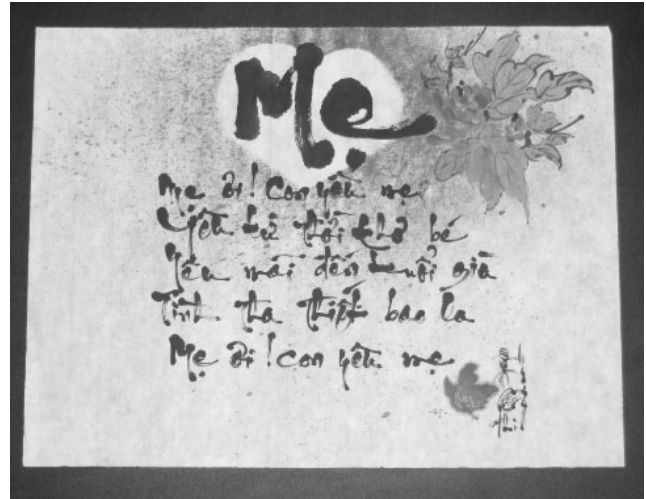
Chùa Phước Hội tọa lạc tại 105/1, ấp Nhất Trí, xã Hiệp Hoà, được xây dựng cách đây gần 300 năm, đã trải qua nhiều lần tu bổ mà vẫn chưa hoàn chỉnh. Trước đây, khi còn lợp ngói vảy cá, mỗi lần ngói bể thì phải trèo lên thay ngói mới. Khi trèo lên thay một tấm ngói bị bể thì lại làm bể thêm 5, 7 tấm nữa vì dẫm đạp lên nó. Qua nhiều lần như thế, đành phải thay tole giả ngói. Được một thời gian thì cũng bị dột y như cũ. Cho đến nay thì mái chùa nơi Ngôi Tam Bảo đã xuống cấp một cách nặng nề, mặc dù mái chùa được lợp bằng tole và vách tường bằng gạch. Mỗi lần trời mưa, phải lấy 9, 10 cái thau để hứng nước dột! Trước cảnh tình khó khăn này, đồng hương Nguyễn Thị Thành (Virginia, U.S.A.), Pháp Danh Diệu Đạt, có chuyển thư của Sư Cô Diệu Trí nhờ Hội đăng tải: “...*cúng dường xây dựng Ngôi Tam Bảo để có nơi thờ tự, nơi để cho mọi người chiêm bái, đó là công đức phước điền cao nhất. Hằng ngày bá tánh thập phương đến chốn thiền môn mong được nghe tiếng kinh kệ, mùi trầm hương, tụng niệm, gieo trồng căn lành, cũng là nơi để vừa tu cho mình và hướng dẫn người khác, hầu cùng nhau được an vui trong cuộc sống hiện tại và giải thoát khổ đau trong tương lai...*”

Để công việc tu bổ Ngôi Tam Bảo được tiến hành vào năm 2012, Sư Cô rất mong Quý Đồng Hương và Thân Hữu Biên Hoà ở hải ngoại phát tâm cúng dường và hỗ trợ mạnh mẽ.

Sư Cô Diệu Trí cầu nguyện chư Phật luôn gia hộ cho Quý Thiện Nam, Tín Nữ và các Mạnh Thường Quân luôn được dồi dào sức khoẻ, thân tâm an lạc, sở nguyện, sở cầu như ý.

Danh Sách Cúng Dường Trùng Tu Ngôi Tam Bảo: Ông Bà Lâm Sĩ Đắt và Trần Thị Dung (Texas. USA) \$1000 (dollars), cháu Lâm Thanh Long (Virginia. USA) \$500, cháu Lâm Sĩ Kim Linh (Texas. USA) \$500, cháu Lâm Hồng Cơ (Texas. USA) \$500. Xin Quý Vị gởi tiền cúng dường về Ông Lâm Sĩ Đắt qua địa chỉ của Hội, Ông sẽ chuyển cho Chùa Phước Hội.

PHỤ BẢN BẢNG TIN HÀNG THÁNG SỐ 94
PHÁT HÀNH NGÀY 01 THÁNG 8 NĂM 2011 TẠI HOUSTON, TEXAS

VU LAN BÁO HIẾU - TRÊN ĐỈNH ĐỐC

Mẹ thương yêu!

Con đã đi hết đoạn dốc dài. Hôm nay Con đứng trên đầu dốc, nhìn lại quãng đường đã qua ...con nhớ ngay tới hình ảnh những buổi sáng thuở ấu thơ mẹ nắm tay con dắt qua quãng đường dốc để đến trường. Đường dốc cao và dài mẹ không biết mỏi, luôn nở nụ cười như thầm kích động tâm thần để con cố vượt qua; nhưng lúc ấy con đâu hiểu rằng phía sau nụ cười thương yêu của mẹ còn in đậm những giọt mồ hôi theo dấu chân người đang từng bước dắt con vượt qua hết con dốc dài. Bây giờ đứng trên đỉnh dốc, nhớ đến mẹ, con kim chân cố giữ để mình khỏi bị tuột dốc. Lên dốc đã khó mà giữ cho đừng tuột dốc càng khó biết bao. Con giữ mãi nụ cười thương yêu của mẹ ngày nào để chân mình không bao giờ biết mỏi.....

Phạm Thị Hương, Bass Hill, Australia. (Web Site Tranh Thư Pháp: www.thachthuxaaus.com)

VƯỜN RAU CỦA MẸ

Hàng dậu ngày xưa mẹ trồng hoa
Giàn hoa thiên lý toả khắp nhà
Mẹ ngồi hong tóc bên khung cửa
Ồi mái tóc huyền, mịn như tơ

Hàng dậu ngày xưa, mẹ trồng cà
Nụ cà chớm nở tối hôm qua
Màu hoa cà tím trông xinh quá
Mẹ ngắt cho con một cánh hoa

Con cài mái tóc đoá hoa xinh
Đoá hoa Mẹ tặng với bao tình
Vườn hoa xinh xắn do tay Mẹ
Chăm sóc từng ngày, mẹ con mình

Mẹ rải trên sân hột mùng toi
Vườn rau của mẹ có cây tươi
Có cây cà pháo, giầy đậu đũa
Có nhánh dưa hường, cải bắp khoai

Bây giờ hàng dậu chỉ lưa thưa
Mẹ bỏ chúng con vào cuối Thu
Còn đâu những buổi Mẹ hong tóc
Làm sao tìm lại Mẹ ngày xưa?

Vu Lan sắp đến rồi Mẹ ơi
Nhìn vườn rau nhỏ nhớ chơi vơi
Nhớ bàn tay mẹ, từng vun xới
Nhớ bữa cơm chiều, có rau tươi

Tháng Bảy mưa Ngâu, sắp đến rồi
Nhân Mùa Báo Hiếu, gửi Mẹ tôi
Xứ xa phiêu lãng buồn muôn thuở
Nhớ mãi vườn rau của Mẹ thôi...

Kieu Oanh
Virginia, July 19, 2011

Mùa Vu Lan 2011

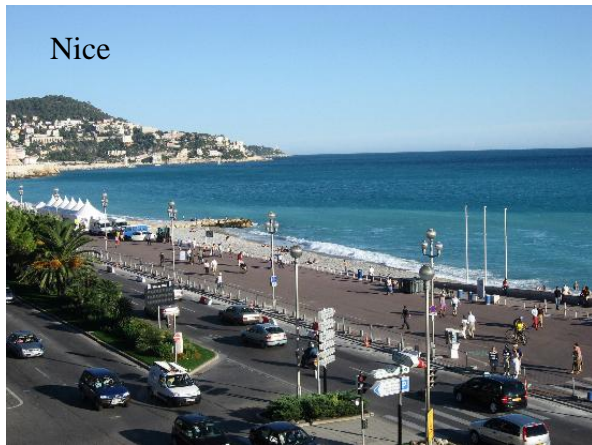
Hội Nghệ Biên Hoà, Paris 2011 - Hoa Bưởi Vượt Đại Dương III

Tha Hương Nghệ Cổ Tri - Âu Châu Du Ký Sự

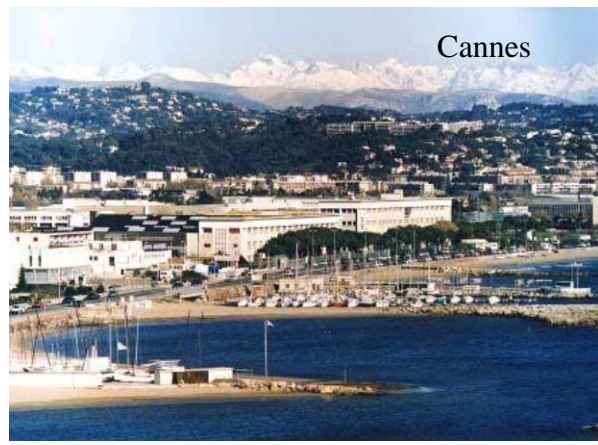
HỒI KÝ

(Bài viết của Bảo Châu và Lâm Sông Đông)

*Tường thuật chuyến Hoa Bưởi Vượt Đại Dương III của Hội Ai Hữu Biên Hoà, Houston, Texas.
Viếng Thành Phố Nice và Cannes.*

Nice

Cannes

Nice được coi là một trong 5 bãi biển đẹp, quyến rũ, lãng mạn của thế giới. Nằm trong vùng Provence-Alpes-côte d'Azur. Dân số vào năm 2007 ước chừng 1 triệu 200 ngàn người, đông vào hàng thứ 5 sau Paris-Marseille-Lyon-Toulouse. Là thành phố du lịch lớn thứ 2 sau Paris và là có nhiều Bảo Tàng Viện nhất của Pháp. Nhà cửa ở Nice có lối kiến trúc theo La Mã (cũng bởi Nice đã từng là thành phố thuộc nước Ý gần hơn 5 thế kỷ). Theo lịch sử, Nice được thành lập bởi những người Hy Lạp sống ở Marseille vào khoảng 350 B.C., sau đó thuộc Ý đến 1792 trở lại thuộc Pháp, rồi sau trả lại cho Vương Quốc Sardinia, thuộc Piemonte đến năm 1860 do hoà ước ký giữa vua Sardinia và Napoléon III thì Nice thuộc về Pháp cho đến ngày nay. Hướng Nam của Nice giáp biển Địa Trung Hải, 3 hướng Tây-Bắc-Đông bị dãy núi Alps bao bọc, tạo nên 1 vùng có khí hậu ấm, mùa Đông không có tuyết, thu hút du khách trên thế giới về đây, tắm biển, giải trí, do đó ngành du lịch là nguồn lợi chính của Nice. Phi trường Nice lớn thứ 3 chỉ sau 2 phi trường Charles de Gaulle và Orly của Paris, Pháp. Tại đây có nhiều sông bạc lớn, là nơi tiêu tiền của các tay ăn chơi thế giới (trích tài liệu từ Internet).

*** Ngày 30/5 - Khởi hành đi miền Nam nước Pháp.**

Đúng 6 giờ 30 sáng, tất cả phòng của đoàn Biên Hoà, được nhân viên trực của khách sạn gọi phone đánh thức dậy, lo làm vệ sinh cá nhân xong, xuống phòng khách tập hợp, trả phòng, giao chìa khoá xong, điếm danh, mọi người kiểm điếm lại valise lần chót. Trong khi ngồi chờ xe Bus thì một số vội vã đi mua bánh mì ổ dài nổi tiếng thơm ngon của một tiệm gần khách sạn. Đúng 7 giờ thì một xe Bus lớn 40 chỗ ngồi đã đỗ ngay trước hotel, ông tài xế mở cửa và bụng xe sẵn sàng để cho chúng tôi đưa vào tất cả valise nhờ ông chất gọn vào bụng xe. Xong xuôi đầu vào đó rồi thì anh Nguyễn Mai, nhiếp ảnh sư chăm toạ độ, mọi người chụp chung một bức ảnh trước cửa Hotel Majesty trước khi lên đường.

Theo anh Trần Minh Răn, Hướng Dẫn Viên, tuy Nice cách Paris khoảng 927 km, nhưng theo luật lệ của Pháp bắt buộc xe tour du lịch có từ 40 chỗ ngồi trở lên, phải có 2 tài xế, và cứ mỗi 2 giờ đường, phải ngừng lại 1 lần để tài xế nghỉ xả hơi và bà con thư giãn, xả nước, mặt dù trên xe bus có toilet, nhưng được khuyến cáo hạn chế dùng, lý do chuyến du hành dài, đông người, nên dù tài xế có làm vệ sinh kỹ lưỡng mỗi ngày, cũng khó bảo đảm cho không khí trong xe được thanh khiết, lý do nêu lên đã được mọi người đồng thuận. Do đó, hệ mỗi lần xe dừng lại, dù không có nhu cầu, nhưng ai nấy cũng rủ nhau đi toilet, phòng hờ sợ khi chưa đến giờ xe ngừng, mà lỡ bình của mình đầy bắt tử.

Trên đường đi, mỗi sáng đều có phần tin tức thế giới và tin thời tiết do anh Trần Văn Trung và Trần Minh Răn đảm trách. Để giúp phái đoàn có một chút khái niệm về nơi sắp sửa đến viếng, thổ công Trần Văn Trung tại Pháp và Lô Phát thổ công tại Italy, cùng chúng tôi (người viết bài) đã luân phiên nhau tóm lược qua mỗi danh lam thắng cảnh, hay di tích lịch sử tại mỗi nơi sắp đến. Đồng thời, để thu ngắn con đường thiên lý ngàn dặm, xin giới thiệu Ban Văn Nghệ Cây Nhà Lá Vườn của Hội với các mầm non tóc muối tiêu trở tài ca hát giúp vui, trong khi xe di chuyển qua từng thành phố, quốc gia. Đứng đầu là ông Tổng Đầu Đoàn Lâm Sĩ Đất, chuyên hát nhạc cung - chỗ nào thuộc lời thì hát đúng, chỗ nào quên thì cũng hát luôn - bởi vậy nên mới hát cung, nhất là ca vọng cổ, tân nhạc có chị Nguyễn Quỳnh Lễ, nam ca sĩ tài tử có Vũ Tiến Diệp, hát nhạc tiền chiến có mầm non Lâm Ngọc Diệp, Vũ Cẩm Vân, Nguyễn Thị Tình, Hiền, Bạch Vân, chuyên trị về kể chuyện vui có táo bà Thân Thị Ngọc Mai, đọc quyền về ngâm thơ có nữ thi sĩ Vương Hồng Ngọc, thổi khẩu cầm có tiền bối Trần Văn Trung. Kế đến là ca nhạc sĩ Trần Văn Sang, cũng là tay chơi tây ban cầm độc nhất của ban nhạc, chuyên trị cả nhạc hài, có biệt danh là *Chú Thòong*, với 2 bài hát vui *Tình Chú Thòong*, và *Đất Kỳ Ho Gà*, nhái giọng giống danh hài Xuân Phát 100%, đã làm bà con cười nghiêng ngửa, nổi danh kể từ chuyến du hành thủ đô Washington-Canada vào tháng 10/2010 vừa qua. Thỉnh thoảng đột xuất góp lời hay ý đẹp có nhà giáo Nguyễn Mai. Đến trưa, tài xế dừng xe lại trên xa lộ để tất cả vào dùng bữa tại một nhà hàng, sau đó, đoàn người lại lên xe tiếp tục cuộc hành trình.

Đường đi tuy có xa, nhưng có khởi hành thì cũng có lúc đến, xe Bus của đoàn có 2 bác tài, một anh trẻ người da màu, lái từ khi ra ngoại ô Paris mãi đến tận cửa ngõ vào thành phố Nice, ngừng lại tại ga xe lửa trung tâm thành phố, anh tài xế trẻ chào tạm biệt và chúc chúng tôi có cuộc du ngoạn đẹp, tiếp tục thượng lộ bình an, anh vào ga lấy vé trở về Paris.

Đáp lại công khó của anh, chúng tôi đã chuẩn bị sẵn một bao thư, bên trong là số tiền nhỏ biếu anh, đó cũng là thông lệ hằng ngày cho tài xế chở khách đi tour du lịch. Bây giờ, bác tài còn lại tiếp tục đưa chúng tôi đến nhận phòng tại Etap Hotel, Nice. Khách sạn tuy có hơi xa trung tâm thành phố, nhưng chẳng sao, cứ thông thả bách bộ vào thành phố, đi chơi chớ có phải đi làm đâu mà gấp gáp, hối hả! Trên đường tìm đến khách sạn, thời tiết bắt đầu thay đổi. Nice chào đón chúng tôi bằng một cơn mưa bất chợt, giữa một ngày nắng chói chang. Đến hotel làm thủ tục, trong lúc gọi tên nhận phòng, thì HT Đất thông báo 1 giờ sau sẽ gặp nhau tại phòng khách của hotel, để đi ăn tối và sau đó dạo phố biển về đêm. Tối đó, có nhóm còn thức ăn, thì ăn cho hết, còn một nhóm thì dùng buffet tại nhà hàng cạnh hotel. Đáng tiếc, chị Anh bị vấp ngã, chân bị đau, nên phu quân Bi phải lo xức dầu, xoa chân ở phòng, không đi được, còn thì tất cả trong đoàn ai ai cũng háo hức muốn đi ngắm biển về đêm, thế là từ khách sạn chúng tôi đi bộ dọc theo đại lộ ra biển, trên đường đi 2 bên đường có vô số cây xanh và hoa, vừa hoa thiên nhiên lẫn Hoa Đêm biết nói. Họ rất trẻ, đủ màu tóc, vàng đen, đỏ, đa số là các nàng Kiều da màu, vừa đứng đường chào hàng, vừa vô tư khiêu vũ và ca hát với nhau, thấy họ rất trẻ mà chạnh lòng, xã hội thiếu công ăn việc làm, hay là tại họ đua đòi, rồi sa cơ lạc bước hay là lười biếng không quen làm việc ???!!

Một thoáng suy tư vụt qua nhanh, bởi phía trước mặt về bên trái chúng tôi là những bức tường Hoa Giấy leo đầy, phủ kín tường bên trên, phía dưới đất thì hàng hàng lớp lớp Hoa Chuối, cả hai đều tươi thắm khoe sắc màu, thật vậy Hoa Giấy có sắc tím, Hoa Chuối có 2 màu đỏ cam, chúng đẹp rực rỡ, nhưng đều là giống hữu sắc, vô hương, chúng tôi dừng lại cùng tranh nhau làm hoàng hậu Ý Lan. (ý quên nói lộn, xin nói lại “*Ý Chuối*”, “*Ý Giấy*” vì có cái bông Lan nào đâu mà ý.)

Hoa Giấy và Hoa Chuối là 2 giống hoa rất thích hợp với khí hậu nhiệt đới, đem chúng trồng ở vùng biển nắng ấm quanh năm thì thật là đắc địa, những bức tường hoa này nối tiếp nhau, chạy dài theo lối đi. Say mê ngắm hoa đẹp đi đến cuối đường lúc nào không hay, tiếng anh hướng dẫn viên Răn báo chúng tôi dừng lại tại ngã tư đường, chờ đèn xanh để băng qua lộ, đi ra bãi biển. Thời tiết vùng biển mưa nắng cũng bất thường, chợt đến rồi lại chợt đi, ướt át đó, rồi lại khô ráo ngay, nhưng do ảnh hưởng của cơn mưa lúc chiều, nên không khí mát dịu, tạo một ảo giác như có một làn gió nhẹ man mác mát trên da thịt. Biển lặng không một gợn sóng, chúng tôi tiếp tục men theo bờ đá trắng chạy dài ra biển, đến tận cùng nơi mà những tảng đá lớn giáp với mặt nước biển, cố bấm máy chụp cho được những bộ hình đẹp, bên kia là thành phố về đêm với ánh đèn sáng rực của các sòng bài, khách sạn, nhà hàng sang trọng, vũ trường, của một xã hội tung tiền ăn chơi về đêm. Tiếp tục đi dọc theo bờ đá trắng với một ít nhiều tiếng ồn, giá mà phải chỉ có được 1 chút gió biển mạnh, đủ để làm thành những con sóng bạc đầu, nhìn chúng nối tiếp xô nhau từ ngoài khơi tới tấp vào bờ, để còn được nghe âm thanh xào xạc của tiếng sóng vỗ bờ, đó mới là hồn biển. Biển mà yên ả quá, thì lại hoá ra biển ngủ, nếu như có thêm được điều trên, thì biển đêm mới đầy thú vị. Về phía tay phải của chúng tôi là một nhóm người ngoại quốc, họ bày bàn ghế, ăn uống, ca hát, nhảy múa theo tiếng nhạc lạ tai, nhưng qua âm nhạc và lời ca thì chắc chắn họ không phải là người Pháp. Lâu lâu cơn gió nhẹ đưa mùi hương man mác của nước biển pha lẫn một chút mùi tôm cá làm mọi người vui vui. Thấy hóng gió biển chừng đó đã vừa đủ, Tổng Đâu Đàn Lâm Sĩ Đắt ra lệnh thu quân trở về trang trại an dưỡng, lo nạp cho đủ năng lượng hầu ngày mai lên đường đi Cannes.

***Thành phố Điện Ảnh Cannes**

Nói đến Cannes, mọi người đều nghĩ ngay đó là nơi diễn ra Đại Hội Điện Ảnh Quốc Tế hằng năm, nhưng ít ai biết rằng Cannes còn chứa đựng một bí mật lịch sử chưa được khai mở có liên quan đến người tù mang tên *Mặt Nạ Sắt*. Nhưng vì mãi mê dạo phố, chụp ảnh, vào thăm Casino cho biết, chứ không có đủ thì giờ để thử thời vận đỏ đen. Nếu muốn ra đến đảo Sainte-Marguerite, nơi có một pháo đài đã từng giam giữ 1 tù nhân có tên Mặt Nạ Sắt (Le Masque de Fer) thì phải đi thật sớm, mua vé ngồi tàu ra đảo. Thì giờ không cho phép, xin hẹn nhau lần tới! Từ nhiều thế kỷ trước, Cannes chỉ là một làng đánh cá nhỏ, hẻo lánh không ai biết đến. Năm 1834, Huân Tước người Anh tên *Brougham* ghé lại đây, ông bị mê hồn bởi cảnh trí thiên nhiên hữu tình, khí hậu mát mẻ với màu biển trời trong xanh. Ông nghĩ đến việc làm *snow bird*, nghĩa là vào mùa Đông giá, Ông sẽ di chuyển đến đây để trốn cái lạnh của đất nước sương mù quanh năm, nên ông bắt tay vào việc xây dựng nhà cửa. Sau đó, nhiều nhà giàu có, chức quyền, thế lực, đua nhau đến đây xây nhà và ở lại trong suốt mùa Đông.

Lần hồi Cannes thu hút cả giới nghệ sĩ, hoạ sĩ, văn sĩ, họ đến đây sinh sống và sáng tác. Hằng ngày, bốn mùa, quanh năm với một số lượng du khách đông đảo, đã khiến cho bộ mặt của thành phố lúc nào cũng ồn ào, náo nhiệt, ngày cũng như đêm (trích tài liệu trên Internet). Theo thời gian, Cannes lần hồi phát triển chẳng những là thành một thành phố du lịch xinh đẹp, mà còn là một trung tâm văn hoá nghệ thuật, ngoài việc tổ chức Đại Hội Điện Ảnh Quốc Tế hằng năm vào tháng 5, Festival Âm nhạc vào tháng Giêng, Cannes còn là nơi diễn ra nhiều đại hội quốc tế khác.

Cannes với một bờ biển đẹp, dài 9 km. Nằm dọc theo đường La Croisette lớn nhất là toà nhà *Palais des Festivals et des Congrès*, nơi tổ chức điện ảnh quốc tế hằng năm. Khi chúng tôi đến đây thì đại hội điện ảnh cũng vừa mới bế mạc. Xe Bus đỗ chúng tôi ngay tại góc đường, vừa đi bộ vừa chụp ảnh những nơi đẹp mà đoàn đi qua, cách Palais des Festivals không xa, ngay trên mặt đường, nếu như tại Hollywood, Hoa Kỳ dưới chân du khách là những hình ngôi sao với tên tài tử nổi danh, thì nơi đây, dưới chân du khách là bàn tay của các siêu sao trên thế giới.

Chúng tôi vui đùa úp bàn tay mình lên những mẫu tay của các các siêu sao, đã in sẵn trên mặt đường, để chụp hình đem về khoe với bạn bè. Trong lúc vui đùa, mọi người đều quên đi tuổi tác của mình, sống hồn nhiên, tuy rằng trong nhóm chúng tôi - người trẻ nhất cũng phải trên năm bố, đa số đều không hẹn mà xúm nhau chờ để được úp lên bàn tay của siêu sao Angelina Jolie, người đẹp của đại tài tử Brad Pitt.

Việc mong ước đầu tiên của tôi khi đến Cannes là tranh thủ chụp một bức ảnh trước toà nhà *Palais des Festivals et des Congrès* này để làm kỷ niệm.

Xưa kia, toà nhà là sòng bạc (casino) của thành phố, nên có kiến trúc nặng nề, không có gì đặc biệt, mãi đến khi có một casino mới ở phía Nam thành phố thì toà nhà này được chuyển thành nơi tổ Chức Đại hội Điện Ảnh, Festivals Âm nhạc, Lễ Hội...vv...

Như đã có thưa cùng quý đồng hương trong phần tường thuật trước, đoàn may mắn có anh Nguyễn Mai và hiền nội tháp tùng đi chung, anh Mai có cái nhìn, bắt lấy góc cạnh nghệ thuật rất nhanh, nên anh chụp cho đoàn nhiều ảnh đẹp nghệ thuật, mà về sau ông Hội Trường Đất sẽ làm thành album gởi đến mọi người.

Rời Palais, chúng tôi đi dạo khu phố Trung Tâm Thương Mại, nơi đây có nhiều cửa tiệm tha hồ chọn lựa mua sắm đồ vật mang về làm quà tặng hay giữ lấy làm kỷ niệm, các hàng quán ăn uống sang trọng và có cả các nhà hàng Trung Hoa hợp với túi tiền, cho những ai muốn tiết kiệm, nên cũng rất dễ dàng chọn các thức mình ưa thích, có nhóm ăn Pizza, có nhóm vào Siêu Thị Carrefour mua thức ăn nấu sẵn, rồi lên khu công viên của Trung Tâm Thương Mại ngồi ăn trưa theo lối bụi đời, nơi có gió lay nhẹ cành lá để ánh nắng xuyên qua xoa làn da, vừa ăn vừa trốn nắng, một kỷ niệm khó quên! Ông Tổng Đầu Đàn Đất còn mua Bia chính hiệu 33, tối về khách sạn đãi bà con nhậu.

Rời Trung Tâm Thương Mại, xe Bus đưa chúng tôi đi dọc theo đại lộ La Croisette về phía Nam. Khác với bãi biển ở Nice cát trắng, nhiều chỗ có đá sỏi, ở Cannes là bãi cát vàng rất đẹp. Những hàng cây cao bóng mát chạy dọc đại lộ, trên đường có rất nhiều khách sạn sang trọng, lại gần bãi biển, thuận tiện cho du khách, nhưng giá cả thì chỉ dành cho dân tiền rừng bạc bể. Đi một quãng nữa đến bên đậu của các canô và du thuyền loại nhỏ, tất cả đều sơn một màu trắng giống nhau.

Chiều xuống khá lâu, xe đưa chúng tôi về lại khách sạn, sau khi tắm mát tẩy trần, mọi người lo liên lạc bằng phone, hoặc viết Email về gia đình, riêng ông HT Đất thì lo xếp đặt một ít thức ăn như cá hộp, pâté với bánh mì, bia 33 đã mua sẵn từ siêu thị vào lúc trưa nay, để bà con cùng nhậu với nhau, trong thân tình. Tối hôm đó, đến giờ hẹn, bà con tụ nhau tại phòng của ông HT Lâm Sĩ Đất và anh Từ Minh Hải, đông đủ mọi người, duy nhất không ai thấy nhiếp ảnh gia Mai đâu cả. Tôi và anh Phát tình nguyện đến gõ cửa phòng, mới hay anh Mai đã đi ngủ theo thói quen từ chiều chạng vạng tối, lúc gà mới lên chuồng, nể tình 2 chúng tôi, anh thức dậy, khập khệnh đến nâng ly với mọi người, vì trời đã tối, nên vui thì có, chứ không ai ăn hay uống chi nhiều, sau đó tan hàng, để còn đi ngủ sớm, lấy sức cho ngày mai đi thăm Monaco.

Vào sáng ngày hôm sau, trên đường đi Monaco, anh Mai vẫn khệ nệ ôm hệ thống máy ảnh quần quanh giáp vòng bụng để tiếp tục theo chân đoàn với đôi mắt hai lim dim vì mất ngủ cả đêm, té ra vì vô tình, đâu có hay biết nét ngủ của anh rất khó ngủ lại một khi bị đánh thức dậy, chúng tôi đã hại anh rồi! Nhưng nhờ vậy (trong cái mất, có cái được - đọc đến đây, xin anh Mai đừng la tôi nha) - mà ngày hôm đó trên xe trong lúc di chuyển cả đoàn đã được anh cho xem những hình ảnh mới tinh mà anh vừa chụp ngày trước, vì bị đánh thức dậy, anh không thể nào chớp mắt để ngủ lại, nên cả đêm thức trắng, tăng màn cho hình lên Ipad, và chúng tôi được coi sớt đèo ngay trong ngày hôm đó.

Kỳ sau: Viếng Monaco.